

Адреса Редакції й Адміністрації: Коломия, вул. Мішквича ч. 51.

ГОЛОС ДЯКІВ

Незалежний, аполітичний, безпартійний,
становий часопис.

Виходить 1 і 15. кожного місяця.

ЦІНА ОГолоШЕНЬ: Ціла сторона 90 зл., половина 45 зл., $\frac{1}{4}$ стор. 30 зл., $\frac{1}{8}$ стор. 15 зл., $\frac{1}{16}$ стор. 8 зл., $\frac{1}{32}$ стор. 4 зл.

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ: За одне слово або його місце 10 сот.

Постійні оголошення мають 20% знижки а оголошення для дяків-пренумераторів 50%.

ОГолоШЕННЯ приймається тільки за попереднім надісланням належності або прийайменше зачету. Анонімних дописів не приймається.

Рукописів не звертається.

Передплата:

В краю чвертьрічно . . . 1.25 зл.
За границею річно . . . 11 $\frac{1}{2}$ доляра
або їх вартість в иншій валюті.

Чекове конто П. К. О. в Варшаві
ч. 152 951.

Ціна одного примірника

20 сот.

Надзвичайний Загальний Конгрес Дяків у Львові.

Дня 9. вересня 1925 р. між 9. год. рано а 4-тою сполудня відбувся Надзвичайний Загальний Збір Членів Г-ва „Взаємної Помочи Дяків“ у Львові, в сали Г-ва ім. Лисенка, при вул. Шашкевича ч. 5.

На дневному порядку збору було:

1) Відчитання протоколу з попереднього збору.

2) Справа випосаження дяків.

3) Справа станового органу дяків.

4) Внески й запити.

Збором, який числив заледво кількадесять дяків проводив — як звичайно — священник, сим разом Всч. о. Е. Дуткевич. Був тут також відпоручник еписк. консисторії Всч. о. Д. Лопатинський, та член Виділу адвокат Вп. др. Янкевич.

Після відчитання протоколу з попереднього збору вивязалася жива дискусія над найбільше пекучою справою, себто над матерьяльним вивінуванням дяків. Ся ціла дискусія булаб мала дуже поважний характер, наколиб не була перемилася в хвилеву комедію, яку спричинив неfortunний виступ деяких наївних одиниць зі своїми, нечасовими та смішними похвалами для дяківських уніформів та їх ініціаторів, і то як раз тоді, коли справа йшла про хліб а не про одяги. Хотяй ся комедія не тягнулася довго, бо її загальне поважних дяків зараз своїм рішучим протестом зліквідував, то все таки вона зробила дуже немиле вражінне на тих, що прибули на Збір а не на комедію.

З гостей збору забирали голос: Всч. о. Лопатинський та Вп. др. Янкевич, редактор Волошин і добродій Багрій.

Вп. др. Янкевич пояснював, що дяки дістануть приділ ерекц. ґрунту, але мусять ще трохи почекати, бо ще не вийшли так зв. виконавчі розпорядки до дотичного закону, а надто, що епископи не можуть підвладних собі священників змусити до тимчасового відступлення дякам ерекц. ґрунту зі свого посідання.

Вп. редактор „Голосу Дяків“ Волошин підніс м. и., щоби з огляду на те, 1. що багато духовенства уважає теперішній, законом назначений вимір ерекц. ґрунту дякам абсолютно за занадто високий, 2. що майже всі проекти поділу ерекц. ґрунтів зроблено духовенством в тайні, без правної участі дяків, 3. що багато духовенства є проти наділення дяків взагалі церк. землею, 4. що хід справи приділу ерекц. ґрунту для дяків держиться в тайні і т. п. мимоволі насува-

ється думка, що тут щось непевного приготується для дяківської справи.

Дальше сказав Вп. ред. Волошин, що сі побоювання є тим більше оправдані, бо закон про розділ ерекц. ґрунтів так само, як кожний инший закон може бути змінений, та що в зміненому законі може вже бути назначене дякам замість дотеперішних 5—8 лише від 1—2 гектарів ерекц. ґрунту, або і то ні. Він поставив рішучий внесок, щоб в виду сего всего як **найскорше** вислати делегацію до компетентних чинників до Варшави з просьбою, приспішити видачу виконавчих розпорядків до вже існуючого дотичного закону, щоб дяки вже бодай в осени могли користати з назначеного їм ґрунту, а що найважнійше, щоб в тих розпорядках **конче** було сказано, що даний закон в повні відноситься і до **греко-католицьких церковних дяків** а не лише до „organistów kościelnych“, бо слова: „organista kościelny“ не є ідентичні (однозначні) зі словами: **церковний дяк**.

При сім завважує Шан. редактор, що занедбанне сего всего може принести величезні, невіджалувані шкоди взагалі для дяківської а тим самим і для нашої народної справи.

Вп. Багрій, зясувавши коротко й ядерно повагу й значінне дяка в минувшині, зупинився над матерьяльним забезпеченням та освітою дяківського стану. Вп. бесідник пропонує, щоб дяк на будуче посідав принайменше 4 кл. гімн. або відповідну скількість клас иншої школи, завважує але, що насамперед треба здобути матерьяльне забезпеченне а потому освіту, бо голодний вчитися не може, а надто, коли дяківський стан буде красше ситуований, то тоді й відповідні кандидати на дяків знайдуться.

Між и. забрав голос Вп. Хома Андрій, дяк і дяківський делегат з Ліска. Його надзвичайно поважне та дуже тактовне поведенне але при тім рішучий і отвертий виступ та надзвичайно гарна, плінна, льогічна й мудра бесіда звернули на него увагу всіх присутних та зробили на всіх, що ширіо інтересуються теперішньою дяківською справою, дуже миле вражінне. Здається, що кожний з присутних, котрий бажає дяківському стану добра, подумав собі тоді: „Дай Бог, щоб таких дяків, було як найбільше, бо тоді борба за загальне добро дяків не булаб тяжка а успіхи булиб недалекі й певні“.

Шан. бесідник зясував дуже влучно теперішнє, соціально-економічне становище дяківського стану, його значінне для церкви й вірних, та задержався над критикою тих, що дуже багато про поправу дяківсь-

кої долі говорять а в дійсности або цілком нічого, або лише про око лещо час від часу, нібито „зроблять“.

Нічого не помагали тут переривання йому бесіди Шан. предсідником. Бесідник говорив спокійно дальше. Він доказував між иншими, що „Голос Дяків“ вже за короткий час зумів зробити немалі прислуги для дяківської справи, що він заглянув навіть в найдальші, найбільше недоступні закутки наших гір, там пробудив від віків твердим сном спячого дяка, отворив йому очи та вивів на ясний шлях, на шлях, що веде до дійсної поправи дяківської а не **рабської** долі.

Крім сего бесідника забирало голос більше дяків а між ними: Вп. Соя Григорій, дяк з Петрикова, Цьорох Микола, дяк і дяківський делегат з Долгомостиск. Старицький Лука, дяк зі Знесіня, Кувинець Н. дяк... з?

Деякі з сих бесідників не могли висказати як слід всего того, що мали на серці, бо їм предсідник відбирав голос.

В виду такого стану річи багато поважних і свідомих дяків-прелегентів з забирання голосу зрезигнувало.

Отже хто прислухувався бесідам (не самохвальбам) на останньому Зборі Дяків, той мусів винести вражінне, що домагання дяків є цілком справедливі та що тому вони повинні знайти сильне попере й моральну поміч також серед нашого світського громадянства.

Також мусіло такому слухачеві прийти на думку, чому то вже давно не поладжено справи матерьяльного забезпечення дяків, але очікувалося з тим в безконечність, і безмилосердя визискувалося їх скрутне положенне, тяжку працю, часто станову несвідомість і незорганізованість!?

Резолюції, які збір ухвалив є слідуєчі:

1) Вислати депутацію до Ексц. Митрополита з прошенням, щоби Митрополит подбав про зрівнянне дяків з органістами латинського обряду при виданню польським урадом виконавчих розпорядків до конкордату і щоби дякам приділено належну кількість поля з ерекціональних ґрунтів в часі їхньої парцеляції.

2) Просити Ординарат, щоб видав духовенству наказ, щоби воно стисло придержувалося постанов дяківської службової прагматики в відношенню до дяків.

3) Просити Ексцеленцію, щоби поручив духовенству відступити дякам певну частину ерекціональн. ґрунту під осінні засіви чи то на рахунок будучого їх приділу, чи бодай за якимось малим чиншом, який дяки булиб в силі сплатити.

4. Вислати депутацію зі всіх трьох е-

пархій до Варшави в цілі припливування, щоб при виданні виконавчого розпорядку до конкордату **узгляднено права греко-католицьких церковних дяків на ерекційну землю чи платню.**

5. Щоб „Дяківські Відомости“ не поміщували на будуче лайок під адресою „Голосу Дяків“ і на відворот.

Загальне вражіння, яке людина з критичними поглядами могла з сего Конгресу Дяків винести, було оптимістичне, бо бачилося, що нинішні дяки майже без виїмку не є тою темною масою, за яку їх де-хто вважає, але що **се є загально свідомий елемент з живою, творчою силою, яка розпочала сильну будову красшого завтра, та з якою нині вже всі хоч не хоч мусять числитися.**

Присутний.

Ходорівський деканат.

Хвальна Редакціє!

Подаю звіт про Збір Дяків ходор. декан. з дня 23. 7. 1925. з долученням також і імен тих дяків, котрі були присутні на тому зборі, а іменно: 1) Йосиф Слюзар, 2) Теофіль Стахів, 3) Микола Чмелик, 4) Гринь Дудич, 5) Павло Проців, 6) Волод. Коцовський, 7) Михайло Любинецький, 8) Яким Любинецький, 9) Антін Швед, 10) Йосиф Люкс, 11) Йосиф Наконечний, 12) Гринь Голяк, 13) Стах Походжай, 14) Андрій Карпин, 15) Василь Легкий, і 16) Петро Чорний з деканату Стрі-льського.

На внесок підписаного вибрано делегацію трех, а саме: Впп. Люкса Йосифа, дяка з Книгинич і добровільно зголосившихся Любинецького Михайла, дяка з Ходорова й Любинецького Якіма — і вислано її з меморіалом в справі матерьяльного забезпечення дяків до Ексселенції Митрополита Шептицького.

Крім передачі меморіялу мала делегація устно просити Ексселенцію, щоб до комісії розділу ерекційн. ґрунту були допущені також і дяки. До сеї комісії вибрано Впп.: Дмитра Матофія, дяка з Григорєва, Йосифа Наконечного, дяка з Новосіців і Андрія Карпина, дяка з Ляшок. На сему збір закінчено.

Дальше дня 6. 8. 1925. відбувся другий Збір Дяків, на котрому явилися: Впп. Волод. Коцовський, Йосиф Люкс, Антін Швед, Гринь Голяк, Іван Сирота, Павло Проців, Гринь Дудич, Дмитро Магофій, Теофіль Стахів, Стах Походжай і Василь Легкий.

Збір одголосно ухвалив віднести писемно до Гол. Вид. Т-ва „В. П. Д.“ у Львові, щоби він негайно скликав Надзвичайний Загальний Збір Дяків в справі наділення їх ерекційн. ґрунтом і т. п. Дальше рішено віднести до Редакції „Голосу Дяків“ в Коломиї з прошенням, не поміщувати більше в нашому органі таких, може декого разячих дописий як се було в „Веселому кутку“ 8. числа. Про бойк от нашого органу „Голосу Дяків“, як се „Дяківські Відомости“ заподали, взагалі мови не було. Там попідписовано також таких дяків, які на зборі навіть не були. Се їх дуже болючо вразило, хто такий був та їх назвиска неправно там заподав.

Щоб вяснити сю справу скликано на день 28. 8. 1925. Збір Дяків нашого деканату, на котрий прибули: Впп. Гавриїл Красновський, Гринь Дудич, Михайло Любинецький, Іван Сирота, Павло Проць, Гринь Голяк, Волод. Коцовський, Антін Швед, Стах Походжай і Василь Легкий. Справа вяснилася в сей спосіб: згадана депутація, котра була виделегувана до Ексселенції Митрополита, зложила на якийсь темний приказ „Дяківським Відомостям“ у Львові, такий фальшивий звіт а се одиноко тому, щоби поширити агітацію проти нашого органу „Голосу Дяків“. Депутація одначе оправдується тим, що такого звіту цілком нікому й нігде, а також і „Дяківським Відомостям“ не складала.

Як тільки почав виходити наш дорогий орган „Голос Дяків“, зараз скликав Збір Дяків, пояснив їм вагу й значіння започаткованої праці, зібрав майже від кожного пренумерату і належитість

на Шемати... та в
ломії. А тут закидує
причиною вядуваного бо
шого органу „Голосу Дяків“. Я
— має ще на тільки розуму й честі, щоб до та
ких фарисейських справ пальців не піддати. На се
не позволив би мені також і мій вік, бо, число те
пер вже 68. рік життя а 39. рік сумлінної дяківсь
кої служби.

Отже при тій нагоді прошу Вас Впп. Товариші-Дяки, всіх трех епархій, йдіть до наміченої мети не бачними заулками, але **отвертою й правдою дорогою**, бо лиш нею дійдемо туди, куді нам треба.

Ходорів, дня 20. серпня 1925 р.

Легкий Василь, дяк
і дяк. делегат в Митрополитурі.

До Хвальних Виділів Тов. „Взаїмної Пом. Дяків“ в Перемишлі й Станиславові.

Відносно до 4. точки резолюції, ухвалених на Загальному Надзвичайному Конгресі Дяків у Львові дня 9. с. м. а поміщений в вершій статті нинішнього нашого часопису, помагається до відома, що кожда дієцезія повинна **негайно** скликати Збір Дяків та вибрати на нему відповідних людей на делегатів до Варшави. Сі делегати повинні безумовно що до мети й часу виїзду до Варшави між собою порозумітись.

Справа дуже важна й нетерпляча проволоки.

Редакція.

Ще дещо про конкордат.

„Рада“ ч. 3. подає голос одного польського, католицького часопису в справі розграничення (на основі конкордату) нових епархій, який говорить так:

„Як відомо, на східних територіях Польщі живуть в переважаючій більшості непольські народи, яких дуже поважний відсоток є навіть між самим католицьким населенням. І саме ізза цього тепер в Римі поборюються із собою два напрями: перший, — який можнаб назвати консервативним, — стремить на загал беручи до вдержання існуючого стану річей і він находить попертя у тих ватиканських чинників, які **насилно домагаються бачити в „польськїм шовінізмі“ головну перешкоду в наверненню України, Білоруси й Росії** і з тих причин бажалиби бачити на епископських престолах у Вильні й Мінську, а навіть в Луцьку епископів Українців, Білорусинів і Литовців.

Натомість друга струя серед ватиканських кругів бажает попровадити нові границі католицьких епархій на тій території в напрямі **горизонтальнім**, із Заходу на Схід, запевняючи в цей спосіб безоглядну перевагу серед католицького населення польському елементови, розуміючи — мовляв — знаменито, що заїла націоналістична агітація непольського духовенства є не тільки дуже шкідливою для Польщі, але рівнож може підготувити пригожий ґрунт під схизму, яка серед певних обставин, могла би там буйно розвинути.

На щастя — пише польський орган — мимо того, що перша струя посідає багато впливових прихильників навіть на керуючих становищах головно в деяких конгрегаціях, — то однак здається, що остаточно возьме верх „горизонтальний напрям“, — але це рішиться дефінітивно щойно десь під кінець жовтня, тому що конкордат передбачує реорганізацію територіяльного поділу церкви в Польщі на день 2. падолиста ц. р. До цього часу, — накликає польський часопис „Dziennik“ — повинні покликані польські круги розвинути на ватиканським терені відповідну пропаганду в цілі вяснення польської точки погляду, тому, що численні польські вороги у ватиканських кругах напевно не будуть засипляти „грушок в попелі“.

Складайте добровільні датки на фонд своєї рідної незалежної преси.

часопи...
свій значний довг за друк вирівнати в **долярах**, яких курс тепер вже значно піднісся й **дальше** відноситься, а се наражає її на **дальші великі** **страсти**, які вона вже через спадок **золотого** понесла.

Редакція сподієсь, що хіба ніхто з П. Т. Пренумераторів не бажает заподіяти її **такого удару й кривди** й таки нині вирівнає свій невеликий довг чим дасть доказ своєї характерности, та **врозуміння** для її **трудного фінансового положення**.

Редакція.

Американський доляр, який **недавно** ще коштував 5.18 зл. нині коштує вже на чорній біржі до 6.70 зл. отже о 1/2 зл. більше.

Великий Шематизм Дяків на 1926 р.

Подається до відома Впп. дяківським Делегатам, щоб на початку Спесу Дяків до шематизму на 1926 р. був заподаний також даний **деканат**, в рубриці: „**Парохія або прилучена до неї церква**“ щоб була зазначена дотична **дочта** а в **последній рубриці**, т. є в „**Примітці**“, щоб **було** подано, **кілько** **кляс** і яку **школу** **покінчив** **інтересований** **дяк**.

Редакція.

Хто є перший, вже знаємо, а хто буде послідний, побачимо.

Хвальна Редакціє „Голосу Дяків“!

Висилаю спис до **Великого Шематизму на 1926 р.** і задаток в квоті 3 зл. Желает Вам **добрих успіхів** в так **хосенній** праці, яку Ви **редагованнем** часопису й **виданнем** Першого Шематизму для нас **положили** й **покладаєте**. Загальним бажаннем в їх **свідомих** дяків є, щоб **загал** наших дяків **поспішив** тепер з **визначною** поміччю до **приготовання** **Великого Шематизму на 1926 р.**, бо він після часопису **являється** другим культурним **здобутком** **нашої** **теперішньої** праці. Щоб сей шематизм, **наколи** **вийде** з друку, не був вже **переплітагий** чистими рубриками так, як **сьогорічний**, бо то бувби **встид** не тільки перед нами самими, але також і перед **другими**.

Нехай знають також **наші** **противники** й **наші** **вороги**, що **се** не згинула **наша** **колишня** **добра** **слава** й **повага**, та **що** ми **вкортці** при **Божій** **помочи** **відзискаємо** їх **назад** і **тоді** **перестанемо** **бути** **ними** **чорними** **рабами** й **наймитами** у **тих**, **що** **звуть** **себе** **нашими** **опікунами**. Для **того** я **ще** **раз** **закликаю** Вас, Впп. **Товариші-Дяки**, **ставаймо** **всі** **разом** **до** **праці**, та **не** **марнуймо** **ані** **одної** **хвили** в **бездільности**.

З поважаннем

Курій Володимир, дяк і упр. хору в Гусятині.

Голос дяка з Канади.

Toronto, Ont., 31. VIII. 1925.

Хвальна Редакціє „Голосу Дяків“!

На днях одержав я від одного знакового дяко-учителя в Америці кілька чисел **Вашого** **часопису**, я **дуже** **зрадів**, **що** **наші** **Товариші-Дяки** в **Старім** **Краю** **спромоглися** на **видавання** **свого** **сганового** **часопису**.

Хотай ми тут в Канаді та Америці **жиємо** **серед** **інших** **обставин** і **не** **можемо** **разом** **боротись** за **поліпшення** **дяківської** **долі**, **то** **всеж** **таки** **ми** **співчуваємо** **разом** з **Вами** в **Вашій** **боротьбі** і **бажаємо** **Вам**, **як** **найкрасших** **успіхів**. При **сій** **нагоді**, **посилаю** **Вам** **1** **доляра**, **як** **передплату** на „**Голос Дяків**“ і **прошу** **ласкаво** **повідомити** **мене**, **доки** **часопис** **маю** **заплатений**.

З правдивим поважаннем

Микола Юречків, дяко-учитель.

будеться дня
полуднем в Ярославі, в салі Т-ва „Родина“
церкви, на котрий то Збір всіх Впп. Товаришів-
Дяків сего деканату запрошується.

Дневний порядок:

1) Матеряльне забезпечення дяків.
2) Вибір дяківського деканального делегата
та його заступника.

3) Внески й запити.

Наколиб котрий з Впп. Товаришів з важних
причин не міг на збір прибути, мусить обовязково
в пору прислати своє умотивоване оправданне на
руки Вп. Товариша Майби Івава, дяка і дяківсь-
кого делегата в Ярославі.

Рівнож запрошується на сей збір Високопре-
подобного о. Декана Хотинського як також всіх
тих Всч. оо. згаданого деканату, яким також по-
права дяківської долі лежить на серці.

За Тимчасовий Комітет:

Блишак Микита, дяк *Гаврилець Іван*, дяк
і управит. хору в Ветліні. в Ришківій Волі.

Дяки яворівського деканату, позір!

Збір Дяків яворівського деканату відбу-
деться дня 28. вересня 1925. о 12. год. в полудни
в Яворові, в домі місцевої Читальні коло Гірної
Церкви, на котрий то Збір всіх Впп. Товаришів-
Дяків сего деканату запрошується. Справа дуже
важна.

Наколи котрий з Впп. Товаришів-Дяків з ду-
же важних причин не міг би прибути на сей збір,
то мусить на час прислати своє оправданне.

Всеч. О. О. Парохи й Завідателі парохій, ко-
трим поправа дяківської долі лежить на серці,
звольте ласкаво не відмовити нашій просьбі та
рівнож взяти ласкаву участь в сему Зборі.

За Комітет:

Олекса Масюк, *Іван Паньчишин*,
дяк в Яворові. дяк в Наконечнім.

Дяки буківського деканату, позір!

Збір Дяків буківського деканату відбу-
деться дня 1. жовтня 1925 р. о 11. год. рано в
Буківську. Місе (льокаль) збору покаже Дмитро
Гриневич, дяк з Сенькової Волі.

На Збір запрошується всіх Впп. Дяків сего
деканату з тим, що справа дуже важна.

Сенькова Воля, дня 12. 9. 1925.

Гриневич Дмитро, дяк і дяк. дел.
в Сеньковій Волі.

Привіти й признання „Голосови Дяків“.

Наша Редакція почувається до милого обо-
вязку зложити слідуєчим Впп. Дякам-Пренумера-
торам найсердечніші подяки за їх щирі привіти
та признання для неї, а саме:

Багайлюкови Миколі з Волосова, Бормі Ва-
силеви з Ворвулинець, Бриндзеєви Онуфрієви з
Книгинина-Міста, Гальчукови Миколі з Парища,
Тарасимчукови Теодозієви з Боратина, Жукови
Михайлови з Делієва, Кіндюхови Іванови з Хотіна
к. Калуша, Лотушчі Володимирови з Радошиць,
Любому Юрієви з Городниці, Михальчукови Іва-
нови з Коцюбинець, Москвитині Іванови з Ло-
ні, Олеськовому Йосифатови з Макунева, Петри-
шиному Іванови з Бігалів, Пільхови Стефанови з
Слобідки к. Заліщик, Пристаєви Семенови з
Улицька Серед.

Продовженне буде.

Спростування.

В Шематизмі Дяків на 1925 р. на 189. сто-
рінці під ч. 6. при парохії Єзупіль, належить сло-
ва: *Водницький Іван*, -д. счеркнути й вставити на
190. сторінці під ч. 15 при парохії: *Стриганці*.

редактора нашого станового

Дяків* в Коломії, відбудеться заходом підписа-
ного Комітету дня 9. падолиста 1925. в Коломії
урочисте відсвяткування ювілею зі слідуєчим
порядком:

- 1) О 8. годині рано співана Благодарствена
Служба Божа в Великій Церкві.
- 2) Зложення Вельмишановному Ювілятові
привітів в салі „Народного Дому“.
- 3) Спільне прийняття тамже.
- 4) Спільне відфотографування.
- 5) Працання.

Низше підписаний Комітет просить всіх Впп.
Товаришів-Дяків коломиїського й сусідніх дека-
натів **обовязково** взяти як найчисленнішу участь
в сему святі та звеличати сю першу дяківську у-
рочистість своєю присутністю.

Рівнож проситься всіх П. Т. Приятелів і Зна-
комих Вельмишановного Ювілята, щоб зволили
своєю присутністю звеличати се свято та скрили-
ти його дуза до дальшої праці!

За Ювілейний Комітет:

Марушак Роман,

дяк і дяк. дел. в Турці.

Клюс Микола, *Корожинський Дмитро*,
дяк і з. д. дел. в Воскресінцях. дяк і б. дяк. дел. в Камінках М.
Марцинюк Константин, *Григорців Петро*,
дяк в Камінках Вел. дяк і б. дяк. дел. в Слобідці. Д.
Федюк Михайло, *Семенюк Іван*,
дяк в Корничи. дяк в Пидкаках.

Тайна індійського (гіндуського) релігійного культу.

Берлін, в липни.

З Індії доносять про страшний, трагічний ви-
падок німецького вченого Йоганна Кемфера, який,
провіряючи гіндуську культуру, рішив запізнатися
ближше з культом (релігійними справами) гіндусь-
кого бога Ганумана, який по вірознанням Гіндусів
є визначним помічником Великого Вішну¹⁾.

Індійська релігія твердить, що бог Гануман
після своєї смерті ввійшов в певний рід малп,
які разом з частиною його душі мають ту над-
природну силу, що заглядають аж на саме дно
людської душі, де на основі твердження Брами²⁾ жи-
ють скриті: вовк, тигр, вузь, дик і шакаль³⁾. Що сей
рід малп, яким посвячено велике множество святинь,
побудованих по неприступних джунглях⁴⁾, посідає
владу над тими хижими звірюками, скритими в
душі людини, і може сі звірюки побудити до жит-
тя та, що наколи така звірюка в людській душі при-
йде до життя, то її душа запановує над душею чоло-
віка, й нещастє тоді тому, хтоб важиася стягнути
на себе пімсту тих малп.

Учений Кемфер, мимо сего, що знав про ту
легенду (казку), та мимо перестороги тамошних
Європейців перед небезпечною виправою, відва-
жився запустити в глибину джунглів, щоб на місці
провірити культ Ганумана.

Позаяк Кемфер в своїому часі не повернув
зі своєї виправи, англійська експедиція розпочала
енергічні пошуківання за ним і не могла через
кілька місяців нічого, найменшого про него до-
датися.

Щойно недавно вдалося сій експедиції від-
крити в джунглях одну з малпчих святинь а в ній
страшний, несподіваний образ, а саме: Кемфер
був тут привязаний грубим ланцом до дерева в
стані цілковитого здичіння. На вид людей почав
він пінитися й вити як хижий звір.

Наколи експедиція почала до него зближати-
ся він сік зубами й вив немилосердно. неначе хоті-
вби на неї кинутися й її розшарпати.

Каплани сей святині, яких експедиція стараєть-
ся потягнути за сей випадок до відповідальности,

¹⁾ Інди (Гіндуси) визнають до нині прастару, пито-
мнену собі релігію звану браманізмом, яка м. и. признає
трьох головних богів, т. є: Браму (небесного бога сотвори-
теля), Вішну (бога вседержителя) і Шіва (бога смерти).

²⁾ Шакаль — хижє дикє звіря, що належить до ро-
дини псів.

³⁾ Джунглі — високі, рстінні чагарники в Індїях.

плані заохити в...
нам незнаним способом, а се лиш одиноко тому,
щоб на дальше задержати тайну їх релігійного
культу.

Жовижки.

Страшна смерть о. декана Во- лодимира Заяця в філях ріки.

(Від власн. кореспонд.). Дня 2. с. м. між 4 а
5. год. сполудня навістила Лемківщину страшна
туча з громами й блискавицями. Наслідком сей туч-
і, якої найстарші люди не памятають, стало було
так темно, що люди мусили в хатах світити. Гур-
кіт громів, які спалили 2 хати й забили одного
хлопця, був такий сильний, що аж земля дрожала,
здавалося, що то вже прийшов кінець світа. Се-
ред сего всего вертав фірою бл. п. о. Володимир
Заяць, декан і парох в Полонній з місцевим посе-
сором з Самока до дому. Коли переїжджав через
ріку, нагло прибула вода, розірвала віз і пірвала
о. Заяця та посесор з собою. Фірмана витягнули
коні на берег ще живого, а о. декана знайдено
щойно другого дня на березі яких 3 км. від місця ви-
падку, розумється вже не при життю. Посесор,
який умів плавати, ледво живий виратувався.

Того покійного, який лишив жінку й 13 дітей,
похоромєно дня 5. 9. с. р. в Полонній. Сей тра-
гічний випадок поділав дуже пригноблюючо на
місцеве й доколичне населення.

Уніформи для дяків.

Митр. Ординарят у Львові распорядком з д.
23. 7. 1925 установив форму одягів і накриття на
голову (панафії) для дяків для львівської Епархії.

Кого стати на се, той може замовити собі
такий уніформ у кравецькій майстерни Михайла
Стеця у Львові, вул. Зелена ч. 31 по ціні від 50
до 120 зл., залежно від якости матерії, а панафії
по ціні 10 зл. за штуку.

При замовленнях треба подати в сантиме-
трах міру грудий, попід пахи по камізольці; паса;
довжини одягу (від ковніра до стану і від стану
до землі); ширини плечий (від шва до шва обох
рукавів); довжини рукава (від шва рукава до лік-
тя а від ліктя по за кістку руки); ковніра (довжи-
на ковніриця, або його число); панафії (число ка-
пельюха, або обвід голови).

Америка заводить в Європі мир.

Зєдинені держави Америки домагаються від
європейських держав звороту всіх своїх довгів, бо
на їх думку лише тоді запанує в Європі мир, ко-
ли сі держави замість видавати гріш на удержанне
великих мас війська, будуть сим грошем насампе-
ред сплачувати довги. Проти сего виступає дуже
французька газета „L'Oeuvre“. (G. P.)

Вибух фабрики пороху в Румунії.

З Бухарешту доносять, що в лябораторії фа-
брики пороху в Дивешті наступила експльозія.

Важність 5-ти золот. банкнотів.

На основі розпор. мін. скарбу з 19. 8. с. р.
5 ти золоті банкноти I. емсії (выпуску) з 28. лю-
того 1919. р. і II. емсії з 15. липня 1924. р. тратять
законну важність в обігу з днем 30. верресня
1925. р. Від 1. жовтня с. р. до 31. марта 1926. р.
можна буде вимінювати сі банкноти на вартістий
польський гріш в Центральн. Держ. Касі, в Скар-
бових Касах і Відділах Польського Банку. Після
31. марта 1926. р. тратять сі банкноти всяку гро-
шеву вартість.

Хто відкрив бакциль рака.

(G. P.) Недавно розійшлася чутка по цілому
культурному світі, що два англійські лікарі др. *Сью*
і *Barnard* відкрили бакциль страшної хороби рака.
Тепер німецькі лікарі в Берліні а з окрема др. проф.
Keysser твердить, що він ще в 1923. р. пізнав сего
бакциля та що англійські лікарі, які помагали йому
в сій праці грішми, присвоїли собі се відкриття та
удосконалили його, завдяки лише тому, що
мали на се відповідні фонди.

За чиї гроші повсталала армія Галера?!

„Dziennik Ludowy“ 182. ч. подав, що з „Спо-
минів“ російського графа Ігнатєва, шефа шпіон-
ської служби при колишній амбасаді царської

Подяка.

Редакція „Голосу Дяків“ висказує оцим свої ширі подяки Вп. Легкому Василеві, старенькому дякові і дяківськ. делегатові в Молодинчу за труд при збірці додаткових належитостей за шематизм в своїому деканаті та переслання їх до Редакції.

Редакція певна, що й інші Впп. Делегати допилюють, щоб дяки їх деканатів не залягали в Редакції довгими, чим дають доказ, що вони як сид розуміють вагу й значіння свого незалежного органу.

Нових пренумераторів „Голосови Дяків“ тепер приєднали:

Вп. Гнатусько де Добрянський Михайло, дяк і дяківськ. делегат в Сяноку — 3.

Вп. Струтинський Василь, дяк і дяк. організатор в Нагорині — 2.

Вп. Півчук Василь, дяк в Молодятині — 1.

Вп. Бриндзей Онуфрій, дяк і дяк. організатор в Книгинині-Місті — 9.

Хто до сего Нового Року приєднає найбільше пренумераторів, той буде щільний рік діставати часопис даром та одержить від нас велику несподіванку на сей Святий Вечер.

Редакція.

Спростування.

Хвальна Редакції!

Прошу ввічливо помістити оцю дспись Виділу Т-ва „Взаїмної Помочи Дяків“ в Станиславові:

На запити Впп. Рудана Ізидора, дяка в Кривчу та Ткача Івана, дяка в Шишківцях, поміщені в нашому часописі з 1. липня 1925 р. пояснюється справу як слідує:

1. Позаяк з рамени Виділу був внесений до Єпископського Ординарйату проект про стабілізацію дяків, зажадав підписаний з припоручення Виділу від всіх іспитованих дяків станиславівської дієцезії, дяківських свідочств і метрик хрещення та по 10 мільонів польських марок на друкарські кошта.

Тому, що з цілої дієцезії відгукнулися лише три дяки, а саме: Впп. Рудан Ізидор, Врублевський Софрон з Королівки та Ленюк Пилип з Тяжева, не зроблено в згаданій справі нічого, а одержану готівку вставлено на рахунок членських вкладок за 1924 р.

Що до свідочств і метрик, то Виділ відіслав їх інтересованим в короткому часі поштою.

II. Грошева справа, інтерпелювана на Зборі Дяків в Станиславові дня 28. 4. 1925, на якому то зборі Вп. Ткач Іван з доси невідомих причин не явився, представляється, як слідує:

З днем 1-го грудня 1903 р. було в касі 14.322 К. і 72 сот.

Ся квота є здепонована тепер в оцих банках чи касах в такій сумі:

1. „Зязковий Банк“ в Станиславові до ч. 57 з 1. I. 1903 р. — 3.907.13 К., до ч. 77. з 1. I. 1903 р. — 1.169.11 К., до ч. 423. з 1. XII. 1903 р. — 1.012.62 К. = 6.088.86 К.

2. „Щаднича Каса“ в Станиславові до ч. 2.019 з 3. VI. 1903 р. — 251.59 К., до ч. 9.555 з 5. X. 1903 р. — 1.836.31 К. = 2.087.90 К.

3. „Народна Торговля“ у Львові до ч. 2.500 з 5. X. 1902 р. — 1.543.36 К.

4. Т-во „Дністер“ у Львові до ч. 98 з 31. XII. 1901 р. — 2.602.62 К.

5. Краєвий Союз Кредитовий у Львові до ч. 641 з 7. X. 1902 р. — 2.000 К.

Остаю з належною пошаною

За Виділ:

Гарасимович Стефан,

Станиславів, дня 8. VII. 1925.

Видає Видавництво „Запорожець“ в Коломиї.

...жипіла, дати до неї 180 дг. цукру з голови, щоб розплився в воді, а як встигне, влити до бутлі, дати 2 дг. розтертих дріжджів, завязати платком і поставити на теплому місці — нехай ферментує 14 днів. Якби було за тепло то вино буде за острє, як за зимно — не докисне. Щодня треба помшати. Можна додати трохи великих родзинок з кістками (15 дг.), від того вино дістане красшу краску.

По 14-ти днях злити вино до другої бутлі або чистої посуді, завязати платком і поставити в холодному місці, — а до першої бутлі з житом дати ще раз 5 літрів води з цукром, перевареної і охолодженої як перший раз і нехай знов ферментує 14 днів, як перше: сим разом дріжджів вже не треба давати. По 14-ти днях відлити вино, змішати перше й друге разом, нехай устоїться в ходному місці, а по яких 14 ти днях злити до фляшок і закоркувати. Пити можна зараз, але ліпше як постоїть довше. До року треба зужити. Знаменитий хоч таний наниток на всяку оказію, красший як пиво й горівка.

о. Л.

Немирівський деканат.

Протокол відбувшогося Збору Дяків немирівського деканату ддня 18. червня 1925 р. в Немирові. Предсідником збору вибрано Вп. Дмитра Смолину, дяка з Грушова а секретарем Вп. Семена Пристая, дяка з Улицька Середкевич.

З припоручення деканального Уряду явився на зборі Всеч. о. Константин Козій, парох з Вороблячина, котрий представив теперішнє положення матерьяльного стану дяків, заявляючи, що настали часи тяжкі як для духовенства, так і для дяків, що можуть настати ще гірші часи та що вони вже де куда проявляються. Заявив також і те, що наколи nebude в церкві священика, то nebude й дяка. В виду сего радив, щоби в парі з духовенством домагатися поправи їх матерьяльного стану а надто заохочував дяків до засювання кооператив.

Вп. предсідник Дмитро Смолин відкривши збір з таким дневним порядком:

1) Відчитанне протоколу з попередних зборів. 2) Справа приділу ерекціонального ґрунту для дяків. 3) Організація. 4) Внески й запити.

1) Збір ухвалив одноголосно, домагатися від польського Уряду приділу ерекціонального ґрунту для дяків титулом їх службового вивізування в висоті від 5—8 гектарів.

2) Збір визнає всіх дяків, щоб кождий з них пренумерував становий часопис „Голос Дяків“ без якого всяка організаційна праця є немислима.

3) Збір постановив, щоби кождий дяк зложив річно членську вкладку 6 зл. і вписове 1 зл на запомоговий фонд (?)

4) Збір ухвалив вислати депутацію до дотичних Староств в цілі засягнення інформації, в справі розіслання Парохіяльним Урядам запиту про матерьяльне положення дяків. Збір поручив перевести ту справу Впп. Семенови Пристаяєви й Михайлови Дроздови.

При кінці, на внесок предсідника, домагається збір скликання загального Збору Дяків в перемиській Епархії в цілі негайного обгогорення всіх пекучих справ а головню справу матерьяльного забезпечення дяків.

На сему протокол закінчено й підписано.

Немирів, дня 18. червня 1925 р.

Предсідник: Дмитро Смолин, Секретар: Семен Пристай, дяк з Грушова, і дяк. дел. в Улицьку Середкевич. Стефан Поташник, дяк і заступник дяківськ. делегата в Немирові.

Дяк, іспитований, з добрим теноровим голосом пошукує посади дяка, яку зараз може обняти. Зголошення приймає Полішук Петро в Пилатківцях, пч Озеряни.

...з відкіль Перший медвідь взявся:

— Давно, як святий Микола, Ще ходив по світі, Трапилось переходити Греблею у літі.

Мельник, що був збиточний з роду. Як побачивши сзятого, Так й задумав він з жхати Угодника того.

Вивернувши кожушину, І під міст сховався, І став, як медвідь бурчїти, За грїх не боявся.

Св. Микола обернувся: — „Мене не напудиш, Як медведем ти убрався, Ним во віки будеш!“

І Микола пішов дальше, Мельник бідачїско, Вовною зарїс за кару, І так став медведїско.

— „Звідкіль взялась медведїця?“

Кількох запитало;

— „О дурні ви!“ — каже Бойко;

„Чи їх в горах мало?“

С. Калинець.

На фонд преси зложили:

1. Вп. Барановський Григорій, дяк в Кракові — 4.50 зл. 2) Вп. Петрикович Олександр, дяк в Шляхтовій — 2.50 зл. 3) Вп. Прончак Микита, дяк в Явірках — 2.50 зл. 4) Вп. Дубок Василь, дяк в Городку н/Дн. — 1.80. 5) Вп. Клюка Стефан, дяк в Ясонці Масьовій — 1.75 зл. 6) Вп. Яструбецький Захарій, дяк, дяк. дел. і управитель хору в Козлові 1.00 зл. 7) Вп. Шмарук Яків, дяк в Ходачкові Велик. — 1.00 зл. 8) Вп. Федорів Ілія, дяк в Кривім — 1.00 зл. 9) Вп. Райтер Микола, дяк в Кальнім — 1.00 зл. 10) Вп. Когут Іван, дяк в Новошині — 1.00 зл. 11) Вп. Шварчевський Іосиф, дяк в Калагарівці — 1.00 зл. 12) Вп. Семчишин Михайло, піддячий в Чорнокінцях Великих — 1.00 зл. 13) Вп. Пашак Петро, дяк в Бонарівці — 0.80 зл. 14) Вп. Василів Іван, дяк в Рибнику — 0.65 зл. 15) Вп. Лопушанський Іван, дяк в Рукомиші — 0.55 зл. 16) Вп. Зимний Іосиф, дяк в Денисові — 0.50. 17) Вп. Мороз Іосиф, дяк в Купчинцях — 0.50 зл. 18) Вп. Сви-стунувич Іван, дяк в Попівцях — 0.45 зл. 19) Вп. Ярема Юрій, дяк в Майдані — 0.45 зл. 20) Вп. Фединський Петро, дяк в Гусакові — 0.25 зл. 21) Вп. Кузь Іван, дяк в Гусакові — 0.25 зл.

Редакція складає всім Впп. Жертводавцям щирі подяки за те, що вони розуміють вагу й значіння незалежної своєї преси, яка є одинокою, що може отвірто виступати проти всіх кривд дяків та крїпко стати в їх обороні.

На допомогу суспендованим дякам зложили:

Редакція „Голосу Дяків“ в Коломиї — 10.00 зл. і часопис безплатно аж до одержання посади. Вп. Матїїв Дмитро, дяк і управ. хору в Тухли — 1.00 зл.

Вп. Клюс Микола, дяк в Воскресінцях 0.60 зл. Вп. Семчишин Михайло, піддячий в Чорнокінцях Великих — 1.00 зл.

Оголошення.

Хто знає з Впп. Товаришів Дяків, в котрій парохії живе тепер Впр. о. Олександр Коритко, який ще в 1879 р. був парохом в Тухли, та з котрим я дякував ще в молодому віці, той звольте ласкаво повідомити про те мене, за що з горі складаю йому щирі подяки.

Матїїв Дмитро, дяк і упр. хору в Тухли.

Почтової скринки з причини браку місця сим разом не поміщено.

За Редакцію відповідає Іван Волошин.

